

O chestie

Mama, tata și servitoarea, pe numele ei Natașa, stăteau la masă și beau.

Fără îndoială, tata era un chefliu. Pînă și mama se uita de sus la el. Dar asta nu-l împiedica pe tata să fie un om foarte bun. Rîdea foarte voios și se legăna pe scaun. Camerista Natașa, cu dantele în păr și cu șorț, rîdea tot timpul de nu se mai putea. Tata o înveselea cu barba lui, dar camerista Natașa își lăsa rușinoasă ochii în jos, prefăcîndu-se că se sfieste.

Mama, o femeie înaltă, cu un coc mare, vorbea cu voce de cal. Glasul mamei trîmbița în sufragerie, trezea ecouri prin curte și prin celelalte camere.

După ce băură primul păhărel, toți tăcură pentru o clipă și mîncară salam. Puțin după aceea, începură iar să vorbească cu toții.

Deodată, cu totul pe neașteptate, cineva bătu la ușă. Nici tata, nici mama, nici camerista nu-și puteau da seama cine bate la ușă.

— Ciudat, spuse tata. Cine-ar putea să bată la ușă?

Mama își afișă o expresie compătimitoare și, sărind peste rînd, își umplu al doilea păhărel, îl bău și spuse:

— Ciudat.

Tata nu spuse nimic rău, își turnă și el un pahar, îl bău și se ridică de la masă.

Tata nu era înalt. Nu semăna deloc cu mama. Mama era o femeie înaltă, durdulie, cu voce de cal, iar tata era pur și simplu soțul ei. Pe lîngă toate acestea, cine știe de ce, tata era pistruiat.

Dintr-un pas, ajunsese la ușă și întrebă:

— Cine-i acolo?

— Eu, îi răspunse o voce dindărătul ușii.

Îndată se deschise ușa și intră camerista Natașa, fistîcîită de tot și îmbujorată. Ca o floare. Ca o floare.

Tata se așeză.

Mama mai bău un pahar.

Camerista Natașa și cealaltă, ca o floare, se înroșiră de rușine. Tata se uită la ele și nu le spuse nimic, ci doar bău, ca și mama.

Ca să-și stingă arsura neplăcută din gură, tata desfăcu o cutie de conserve cu pateu de raci. Toți s-au bucurat foarte mult, au mîncat pînă dimineată. Dar mama tăcea, stînd la locul ei, ceea ce era foarte neplăcut.

Cînd tata se pregătea să cînte ceva, se auziră bătăi în fereastră. Speriată, mama sări în picioare și începu să strige că vede clar cum se uită pe geam cineva din stradă. Ceilalți o încredințară pe mama că așa ceva

este imposibil, deoarece apartamentul se află la etajul al doilea și nimeni nu se poate uita pe geam din stradă, că pentru asta ar trebui să fie sau uriaș, sau Goliat.

Dar mamei îi intrase în cap această idee fixă. Nimeni pe lume n-ar fi putut-o convinge că nu s-a uitat cineva pe fereastră.

Ca s-o liniștească pe mama, i-au mai turnat un păhărel. Mama îl bău. Tata își turnă și el și bău.

Natașa și camerista ca o floare ședeau fisticite, cu ochii în pământ.

— Nu pot să mă aflu într-o bună dispoziție, când pe geam se uită la noi cineva din stradă, strigă mama.

Tata era disperat, neștiind cum s-o calmeze pe mama. Dădu chiar fuga în curte, încercînd să se uite de acolo măcar pe o fereastră de la etajul întâi. Desigur, nu a putut ajunge. Dar asta n-a calmat-o deloc pe mama. Mama nici măcar n-a văzut că tata n-a putut ajunge nici pînă la fereastra de la etajul întâi.

Indispus definitiv de toate acestea, tata dădu buzna ca vîntul în sufragerie și bău două păhărele unul după altul, turnîndu-i unul și mamei. Mama goli păhărelul, dar spuse că nu bea decît ca semn de convingere că cineva s-a uitat pe fereastră.

Tata chiar și-a desfăcut mîinile.

— Uite, îi spuse el mamei și, ducîndu-se la fereastră, dădu în lături amîndouă canaturile.

Pe fereastră încercă să intre un om cu gulerul murdar și cu un cuțit în mână. Văzîndu-l, tata trînti fereastra la loc și spuse:

— Nu-i nimeni.

Totuși, omul cu guler murdar stătea pe cornișă și se uita în cameră. Pînă la urmă deschise fereastra și intră.

Mama este grozav de tulburată. A apucat-o isteria, dar, după ce bău păhărelul oferit de tata și după ce gustă o ciupercuță murată, se calmă.

Curînd își reveni și tata. Se așezară cu toții la masă din nou, continuînd să bea.

Tata scoase un ziar și mult timp îl învîrți în mâini, încercînd să-și dea seama unde-i partea de sus și unde-i cea de jos. Dar oricît căută el, nu găsi și de aceea puse ziarul deoparte și bău un păhărel.

— E bine, zise tata, dar n-avem castraveți murați.

Mama necheză cu nerușinare, ceea ce le făcu pe cameriste să se jeneze și să se apuce de studiat modelele de pe fața de masă.

Tata mai bău un păhărel și, dintr-odată, înșfăcînd-o pe mama, o puse pe bufet.

Cocul bogat și cărunt al mamei se ciufuli, pe față îi apărură pete roșii și în general mutra ei era excitată.

Tata își săltă nădragii și începu un toast.

Dar deodată în dușumea se deschise un chepeng și de acolo ieși un călugăr.

Cameristele se zăpăciră atît de tare, încît una dintre ele începu să vomite. Natașa își ținea prietena de frunte, încercînd să mascheze necuviința.

Călugărul ieșit de sub dușumea își aținti pumnul spre urechea tatei și unde nu mi țî-l pocnește!

Tata se prăbuși pe scaun, fără să-și termine toastul.

Atunci călugărul se apropie de mama și o trosni cumva de jos, poate cu pumnul, poate cu piciorul.

Mama începu să țipe și să ceară ajutor.

Iar călugărul le înșfăcă de guler pe cele două cameriste și, după ce le flutură prin aer, le dădu drumul.

Apoi, neobservat de nimeni, călugărul se ascunse din nou sub dușumea și trase chepengul după el.

După aceea, mult timp, nici mama, nici tata, nici camerista Natașa nu-și putură veni în fire. Însă, după ce răsufără adînc și se aranjară, băură cu toții cîte un păhărel și se așezară la masă să guste niște varză tocată.

După ce mai zvîntară cîte un păhărel, șezură cu toții, discutînd pașnic.

Deodată tata se făcu roșu la față și se puse pe țipat.

— Ce! Ce! țipa tata. Mă considerați un om meschin! Vă uitați la mine ca la un ratat! Nu vă sînt linge-blide! Voi sînteți niște ticăloși!

Mama și camerista Natașa ieșiră în fugă din sufragerie și se încuiară în bucătărie.

— Pleacă, bețivule! Du-te, copită de drac ce ești! șoptea mama, îngrozită, către Natașa, care se rușinase de tot.

Iar tata stătu și urlă în sufragerie pînă dimineață, după care luă mapa cu acte, își puse pe cap casceta albă și, discret, plecă la serviciu.

<31 mai 1929>